

De blev ett par i musikkåren

Det påstås att det förekommer att personer träffar sin tillkommande på krogen. Fast numera är det ju på Tinder man swajpar sig fram till en hjärtevän. Och så finns det förstås Mjölby Ungdomsmusikkår.

– Det är fler än vi som träffats i musikkåren, säger Rose-Marie Borell och ser lite skyldig ut.

Förutom att anlita Mumk som äktenskapsförmedling har paret bidragit till musikkårens återväxt genom att föda upp nya blåsmusiker, Magnus ock Niklas.

Det är så det går till. Mer regel än undantag.

Fast paret kände varandra redan från skolan, innan Roland 1960 kom med i Mumk, tätt följd av Rose-Marie. Det var rent av för att Roland var där som hon började spela althorn.

Rose-Marie och Roland Borell kom med i Mumk i början av 60-talet. Roland först 1960 och Rose-Marie något år senare. Det var då de blev ett par och har hållit ihop sedan dess.

Begreppet 60-talet har något fritt och uppkäftigt över sig. Man ser långhåriga mods framför sig, studenter som bygger murar av bildäck på gatorna. Och som vill riva andra auktoritära murar.

Men riktigt så var det inte i Mjölby.

– Nä, vi var nog rätt snälla. Man hade sina intressen och var rätt upptagen med dem. Det var samrepetition tisdagar och fredagar. Och så gruppspel. Man hann inte vara särskilt bråkiga, säger Roland.

När de väl blivit ett par umgicks de mycket med två andra par i orkestern, Magnus och Berit och Bo och Kerstin.

Det var 60-talet som var deras blåsmusiktid. Senare blev det körsång för dem båda, inlockade i Mjölby köror av Rose-Maries pappa.

Roland i mitten på en bänk i Oslo, flankerad av Magnus Johansson, Bengt Johansson, Örjan Cliffordsson och Lars Andersson. Året var 1961.

Höjdpunkten var Tysklandsresan 1963.

– Det var något väldigt speciellt att få åka till Tyskland. Vi hade varit både i Danmark och Norge innan det med kåren. Men det här var ovanligt, menar Rose-Marie.

– Det var ju nåt helt otroligt att få åka utomlands med musikkåren. Många anslöt sig till trum- och flöjtkåren för att få följa med. De yngsta var bara nio-tio år, säger Roland.

150 personer gav sig iväg på en elva dagar lång resa mot Braunschweig i tre bussar. En smittkopps pandemi hade brutit ut i Tyskland så alla måste vaccinera sig före avfärd.

Skyttmarsch 1963 i tyska Braunschweig. Roland ses som första klarinettist från vänster. Observera att inga noter användes.

I Tyskland deltog kåren i en schützenfest, en skyttefest. I Cloppenburg var det en kyrklig fest som besöktes. Musikanterna bodde utspridda hos familjer. Det gällde att använda den lilla skoltyska man lärt sig.

– Vi hade läst tyska ett par år. Men min kompis som jag bodde med var yngre och kunde ingen tyska så fick jag tolka lite, säger Rose-Marie.

– På ett ställe skulle vi välja vad vi ville äta, och en av rätterna var Thüringen bratwurst mit kartoffeln sallat, och det begrep jag ju vad det var så det tog jag då, berättar Roland.

På resorna sov man ofta i gymnastiksalar, flickorna i en sal och pojkarna i en annan.

– Det pyste ju hela nätterna för man drog ut proppen för varandra för att retas.

I en familj undrade en förvånad kvinna om den 16-åriga Rose-Marie hade en pappa som fortfarande var i livet. Andra världskrigets fruktansvärda följder var i hög grad närvarande i människors vardag.

Det var mycket varmt och den långa marschen på skyttefesten tog hårt på musikanterna. Bussen fick köra efter och plocka upp den ena efter den andra som fick värmeslag, trots att de fått tillåtelse att ta av kavajerna och spela i sina vita nylonskjortor.

Rose-Marie i norska fjällen under en resa med musikkåren 1964. Resorna var det som är parets bästa minnen från åren med Mumk.

Roland och Rose har många fina minnen från kårens resor under 60-talet. Barn och ungdomar på den tiden var inte bortskämda med utlandsresor. Charterresor fanns knappt, och en resa till Thailand hade betraktats som en forskningsresa eller missionärsuppdrag.

Rose-Marie med sitt valthorn vid en spelning tidigt 60-tal.

Däremot var det vanligt att man skickades på läger under sommaren. Många organisationer, politiska, religiösa, folkbildande eller nykterhetsivrande ordnade läger överallt. Inte sällan mastillställningar med internationella deltagarbesök. Där ville man gärna ha musikunderhållning och efterfrågade en musikkår som kunde stå för den.

Mjölby ungdomsmusikkår med sitt goda rykte var eftertraktade och Rose-Marie och Roland deltog på ett stort IOGT-läger i Horn. Även skolavslutningar, marknader, allsångkvällar.

– På första maj kunde det vara tre musikkårer i de långa demonstrationstågen som var på den tiden. Man samlades vid dåvarande folkets hus på Föreningsgatan.

Mjölby Ungdomsmusikkår 1968

Mumk på 60-talet

- På 1960-talet gör Mumk en kraftig expanderings av både antalet medlemmar och spelningar. Som mest har kåren 150 medlemmar och gör 117 spelningar på ett år. Med så höga medlemssiffror var kåren en av de största i landet.
- I början av 60-talet börjar musikkåren att spela på 1:a maj demonstrationerna, en hektisk dag med många framträdanden. Spelningar i Ödeshög, Mantorp och 3 spelningar i Mjölby hanns med.
- 1961 startar Mumk med sektionsövningar, ett led i framgången till det musikaliska kunnandet.
- 1965 gör Mumk ett eget 20 minuter långt program i Sveriges Radio.
- Efter många års insamlande av pengar införskaffades i slutet av 1967 nya uniformer till alla musikanter.
- 1968 reser Mumk till Bergen och deltar på en musikstämma tillsammans med 10 000 norska ungdomsmusikanter.

Läs mer om Mumks historia i Rolf Nilssons kapitel om Mjölby Ungdomsmusikkår i boken *Musik i Mjölby. En musikalisk resa i tiden.*

Text: Sune Johansson

Foto: Privat, Mumks arkiv